

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 15 mei 2008 in zaak nr. 08/26550 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 januari 2007 heeft de minister van Justitie de aan (hierna: de vreemdeling) verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken.

Bij besluit van 1 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 mei 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

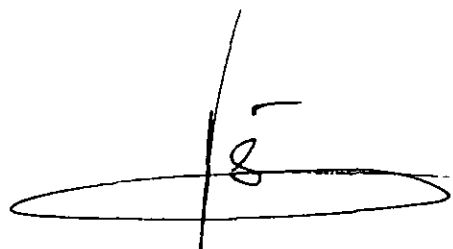
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 oktober 2008

53.

Verzonden: 23 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'V' or 'S' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht. Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 07/26550

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Egyptische nationaliteit,
IND dossiernummer 9106.06.0103, eiseres,
gemachtigde mr. T. Volckmann, advocaat te
Zwolle:

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. J.C. aan 't Goor,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Eiseres is op 23 mei 1996 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "verblijf bij echtgenoot", met een geldigheidsduur tot 2 februari 2007. Bij besluit van 9 januari 2007 is deze verblijfsvergunning met terugwerkende kracht per 29 oktober 2003 ingetrokken. Bij brief van 29 januari 2007 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 1 juni 2007 ongegrond verklaard.

Bij brief van 28 juni 2007 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 21 juli 2007. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 3 april 2008 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

AWB 07/26550

blad 2/4

2. Overwegingen

2.1 Blijkens de gronden van beroep en het verhandelde ter zitting is in geschil de vraag of verweerder de verblijfsvergunning van eiseres heeft kunnen intrekken. Voorts is in geschil of eiseres aannemelijk heeft gemaakt dat de reden voor haar langdurige verblijf buiten Nederland het gevolg is van een buiten haar schuld gelegen omstandigheid.

2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het bestreden besluit overwogen dat de verblijfsvergunning regulier onder de beperking "verblijf bij echtgenoot met terugwerkende kracht per 29 oktober 2003 is ingetrokken, omdat eiseres haar hoofdverblijf buiten Nederland heeft gevestigd, nu zij langer dan negen maanden achtereen buiten Nederland heeft verbleven. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat de overschrijding van de termijn van negen maanden buiten haar schuld is gelegen. Het beroep van eiseres op het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) kan niet slagen. Het beroep op artikel 8 (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) kan evenmin slagen. Niet is gebleken van een objectieve belemmering om het familie- of gezinsleven in Egypte uit te oefenen. Na afweging van het persoonlijk belang enerzijds en het algemeen belang anderzijds kan in dit geval in redelijkheid aan het algemeen belang meer gewicht worden toegekend.

2.3 Eiseres kan zich met het bestreden besluit niet verenigen en heeft hier tegen een gemotiveerd beroepschrift ingediend.

2.4 De rechtbank overweegt als volgt.

2.5 Op grond van artikel 18, eerste lid, onder a, Vw 2000, voor zover thans van belang, kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 worden afgewezen indien de houder daarvan zijn hoofdverblijf buiten Nederland heeft gevestigd.

2.6 Op grond van artikel 19 Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden ingetrokken op de gronden als bedoeld in artikel 18, eerste lid, Vw 2000 met uitzondering van onderdeel b.

2.7 Op grond van het gestelde in paragraaf B1/5.3.2 Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000) wordt de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000, op grond van artikel 19 Vw 2000 ingetrokken indien de houder daarvan zijn hoofdverblijf buiten Nederland heeft gevestigd. Hoofdverblijf en verplaatsing van hoofdverblijf zijn feitelijke begrippen. Een vreemdeling heeft zijn hoofdverblijf buiten Nederland, wanneer hij niet duurzaam in Nederland verblijft. Dit kan onder meer blijken uit het feit dat de vreemdeling is uitgeschreven uit de Gemeentelijke Basis Administratie (GBA) van een Nederlandse gemeente of in Nederland geen adres heeft waar hij geregeld kan worden aangetroffen. Beoordeling van de vraag of er sprake is van verplaatsing van het hoofdverblijf vindt plaats aan de hand van factoren van feitelijke aard. Met de wil van de vreemdeling wordt slechts rekening gehouden voor zover deze blijkt uit zijn gedragingen. Vestiging van het hoofdverblijf buiten Nederland wordt in ieder geval aangenomen, indien de vreemdeling meer dan negen achtereenvolgende maanden buiten Nederland heeft verbleven, tenzij hij aannemelijk maakt dat de overschrijding van de termijn van negen maanden het gevolg is van buiten zijn schuld gelegen omstandigheden.

AWB 07/26550

blad 3/4

2.8 Niet in geschil is dat eiseres langer dan negen achtereenvolgende maanden buiten Nederland heeft verbleven.

2.9 Eiseres heeft gesteld dat zij buiten haar schuld langer dan negen achtereenvolgende maanden buiten Nederland heeft verbleven. Zij heeft daartoe het volgende aangevoerd.

Eiseres stelt dat in haar geval sprake was van psychische overmacht. Zij kon door de omstandigheden niet tijdig terugkeren naar Nederland. Eiseres wijst op paragraaf B1/5.3.2 Vc 2000. Het was haar intentie om slechts voor korte tijd naar Egypte te gaan in de hoop dat in deze periode een oplossing zou worden gevonden voor de medische problemen van haar dochter. Het vertrek naar en verblijf in Egypte stonden in het teken van de gezondheidsproblemen van haar dochter. Uit zowel de Nederlandse als de Egyptische overgelegde medische rapportages blijkt dat haar dochter leed aan regelmatige terugkerende koortsconvulsies. Uit de Nederlandse rapportage blijkt dat de beide ouders in paniek verkeerden en dat de artsen zouden proberen het ziektebeeld nogmaals uit te leggen. Zij slaagden hierin niet. Eiseres had door de manier waarop met het ziekte beeld van haar kind werd omgegaan, "ze moest er maar overheen groeien", geen vertrouwen in de medische kennis hier te lande; dat is ook doorslaggevend geweest voor haar beslissing om een second opinion te vragen in Egypte, bij haar vader die arts is. Of dit wantrouwen in de Nederlandse artsen terecht is of niet, is niet van belang.

Eiseres heeft niet de intentie gehad om haar verblijf in Nederland op te geven. Dit blijkt ook uit haar directe terugkeer nadat de medische situatie van haar dochter verbeterd was.

2.10 De rechtbank overweegt dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat de overschrijding van de termijn van negen maanden het gevolg is van buiten haar schuld gelegen omstandigheden. De ziekte van haar dochter kan niet als een dergelijke omstandigheid worden beschouwd. Eiseres voelde zich weliswaar beter in Egypte, maar ze was niet medisch of anderzijds gedwongen om er een dergelijk lange periode te verblijven. De door haar ervaren psychische overmacht is daartoe eveneens onvoldoende reden. De door haar gestelde psychische overmacht heeft zij niet onderbouwd met stukken en kan reeds om die reden niet gevolgd worden. De rapportages van het Diaconessenziekenhuis Meppel zijn daartoe onvoldoende omdat daarin weliswaar wordt genoemd dat eiseres in paniek was, maar niet dat er sprake was van psychische overmacht.

Gelet op het voorgaande is niet aannemelijk geworden dat voor eiseres geen keuzevrijheid omtrent haar handelen bestond. Er moet dan ook van worden uitgegaan dat zij uit eigener wil in Egypte is verbleven en daarmee de termijn van negen maanden heeft overschreden.

2.11 Voorts stelt eiseres dat de beslissing haar uit te schrijven uit de GBA niet door haar is genomen. Uitschrijving uit de GBA kan weliswaar een indicatie zijn dat iemand zijn verblijf in Nederland opgeeft, maar het is op zichzelf geen doorslaggevende aanwijzing. Deze stelling van eiseres kan niet worden gevolgd, nu verweerder het bestreden besluit tevens heeft gebaseerd op de lengte van de periode dat zij buiten Nederland heeft verbleven.

2.12 Ten slotte stelt eiseres dat geen wettelijke basis bestaat voor intrekking van de vergunning met terugwerkende kracht. De tekst van artikel 19 Vw 2000 bevat hiertoe in ieder geval geen bevoegdheid.

Deze stelling van eiseres kan evenmin worden gevolgd. Hiervoor wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 26 maart 2007, JV 2007/55, waaruit volgt dat intrekking met terugwerkende kracht niet in strijd is met de Vw 2000.

AWB 07/26550

blad 4/4

In deze uitspraak is overwogen dat : "In de Vw 2000 niet uitdrukkelijk is bepaald dat een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met terugwerkende kracht kan worden ingetrokken. Hieruit volgt evenwel niet dat dat in strijd zou zijn met het stelsel van de Vw 2000. Uit dat stelsel, in het bijzonder in aanmerking genomen de gronden van intrekking van zodanige vergunning, neergelegd in artikel 18, eerste lid, Vw 2000 en de bevoegdheid tot het stellen van nadere regels, neergelegd in het tweede lid, van die bepaling, volgt veeleer dat de wetgever met het toekennen van de bevoegdheid aan verweerder om een verblijfsvergunning in te trekken tevens heeft beoogd een beslissing tot intrekking te kunnen laten terugwerken tot het tijdstip waarop niet meer werd voldaan aan de beperking waaronder die verblijfsvergunning was verleend." Verweerder heeft de vergunning dan ook met terugwerkende kracht kunnen intrekken.

2.13 Gelet op het vorenstaande is het beroep ongegrond.

2.14 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F. van der Maden en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.G.M. ten Kate als griffier, op

15 MEI 2008

Afschrift verzonden op: 15 MEI 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep weenedelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

WOLFF & VOLCKMANN
A D V O C A T E N

Wolff & Volckmann
Advocaten

Mr. S.M. Wolff

Mr. T. Volckmann

Bezoekadres

Nieuwstraat 13 - 17
8011 TL Zwolle

Postbus 1587
8001 BN Zwolle

Tel. 038 - 425 70 70

Fax 038 - 421 88 70

PER FAX: 070 - 365 13 80

Afdeling Rechtspraak

Raad van State

Postbus 20019

2500 EA 's-Gravenhage

Datum: 11 juni 2008

Inzake:

Ons kenmerk: 2008046 Vr

INDnr: 9106.06.0103

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren thans verblijvende te
van de Egyptische nationaliteit, hierna te noemen
appellante, te dezer zake woonplaatskiezende te 8011 TL) Zwolle aan de Nieuwstraat 13-17
ten kantore van de advocaat en procureur mr. T. Volckmann, die door appellante bepaaldelijk
wordt gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep, het navolgende:

- 1 De rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, heeft bij uitspraak van 15 mei 2008 (Prod.1) het beroep ingesteld tegen de beschikking van de Staatssecretaris van justitie, d.d. 1 juni 2007, waarbij de aanvraag om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij echtgenoot" met terugwerkende kracht per 29 oktober 2003 is ingetrokken, ongegrond verklaard.

Appellante kan zich hiermee niet verenigen en stelt hoger beroep in op de navolgende gronden:

Grief I

De rechtbank heeft, zakelijk weergegeven, overwogen dat de Staatssecretaris in redelijkheid de verblijfsvergunning van appellante met terugwerkende kracht heeft kunnen intrekken. Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat termijnoverschrijding van 9 maanden het gevolg is van buiten haar schuld gelegen omstandigheden. De door haar gestelde psychische overmacht heeft zij niet onderbouwd met stukken.

Derdengeldrekening

St. Beheer
Derdengelden
rsk.nr. 97.37.41.201

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering zal worden uitgekeerd.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 JUN 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 JUN 2008	
ZAAKNR. 2008046 Vr	
AAN: V.3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

WOLFF & VOLCKMANN
A D V O C A T E N

Appellante is van mening dat de rechtbank hier een onjuiste toets aanlegt. Uit de overweging van de rechtbank komt naar voren dat de overmacht kennelijk alleen met (medische) stukken aangetoond had kunnen worden.

Maar is nu juist niet kenmerkend voor psychische overmacht dat uit de feitelijke gedragingen gedestilleerd dient te worden of zulks zich voordoet? Er valt een analogie te bespeuren met het strafrechtelijke begrip. Hier wordt van psychische overmacht gesproken in de gevallen van psychische dwang waartegen weerstand weliswaar niet volkomen onmogelijk is, doch redelijkerwijs niet kan worden gevergd. (HR 30 november 2004, NJ 2005, 94)

Uit de verklaring van 13 mei 2003 van de kinderarts blijkt dat appellante's dochter op 2 mei 2003 koortsconvulsies kreeg. Tevens blijkt dat appellante en haar echtgenoot in paniek waren. Uit de rapportage van 15 juni 2003, ongeveer anderhalve maand later, komt naar voren dat de arts de vader uitleg heeft gegeven en getracht heeft hem gerust te stellen. Uit de formulering komt naar voren dat dit niet gelukt is. Ondanks de ongetwijfeld kundige behandeling en voorlichting waren appellante en haar echtgenoot er nog steeds niet van overtuigd dat het hier niet ging om een levensbedreigende aandoening. Korte tijd later is appellante met haar zieke dochter en de overige kinderen afgereisd naar Egypte om het kind onder behandeling te stellen van haar vader, tevens arts. Zij is direct teruggekeerd toen de convulsies zich niet meer voordeden.

Uit het bovenstaande blijkt dat appellante en haar echtgenoot enkele maanden hebben afgewacht hoe de situatie zich h.t.l. zou ontwikkelen. Aangezien er geen verbetering optrad en zij niet in staat waren op rationele wijze met de ziekte van hun kind om te gaan, voelden zij zich derhalve gedwongen hun dochter in, wat zij zagen als, "capabelere" handen te stellen.

Voorts miskent de rechtbank de kern van de zaak door te overwegen dat de ziekte van haar dochter niet als verschoonbare omstandigheid kan worden aangemerkt. Het is immers juist deze aandoening die de overmachtsituatie heeft opgewekt. De overweging van de rechtbank impliceert dat er sprake zou moeten zijn van een objectief medische reden gelegen in de ziekte van de dochter. Hiermee gaat de rechtbank eraan voorbij dat niet de ziekte sec, maar juist de subjectieve beleving hiervan door appellante en haar echtgenoot hen tot het vertrek naar Egypte hebben gedwongen, ergo: psychische overmacht.

Nu de rechtbank het feitencomplex onvoldoende bij haar oordeel heeft betrokken komt de uitspraak voor vernietiging in aanmerking.

Redenen waarom Uw Afdeling wordt verzocht:

- I het hoger beroep gegrond te verklaren;
- II de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingplaats Zwolle van 15 mei 2008, onder AWBnr. 07/26550, te vernietigen;
- III het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren;

WOLFF & VOLCKMANN
ADVOCATEN

IV het besluit van de Staatssecretaris, d.d. 1 juni 2007, onder INDnr. 9106.06.0103 te vernietigen.

Hetwelk doende etc.

Gemachtigde